

РЕШЕНИЕ

№ 170

гр. Перник, 03.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шести април през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20221720201571 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.58д-63д от ЗАНН .

Образувано е по жалба на .Д. К. К., подадена против Наказателно постановление №ПК-2-10/03.06.2021 година, издадено от -инж. В. Й. М. - Началник на РДНСК - Перник, с което на основание чл. 233 от ЗУТ, във връзка с чл.18 от ЗАНН, във връзка с чл.222, ал. 1, т. 15 ЗУТ и правомощията по чл.239, ал. 1, т.2 ЗУТ, предоставени на инж. В. Й. М.- Началник на РДНСК-Перник със Заповед № РД-13-171/13.06.2019г. на Началника на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, на .Д. К. К. ЕГН:***** адрес:***** за осъществени състави на два броя административни нарушения по чл.3 ал.2 изр.първо вр. с ал.1 от Наредба 3/31.07.2003 година за съставяне на актове и протоколи по време на строителство са му наложени административни два броя административни наказания, а именно „глоба“ в размер на по 100 лв. за всяко едно от вменените нарушения.

Жалбоподателят . Д. К. К., е обжалвал наказателното постановление като незаконосъобразно. В жалбата, депозирана срещу него е изтъкнал доводи, че същото е неправилно и незаконосъобразно и моли да бъде отменено като такова. В съдебно заседание, редовно призован не се явява. Вместо него се явява адв.А., която доразвива доводите му, изложени в жалбата. Намира,че наказателното постановление е издадено в нарушение на материалния закон и при неизяснена фактическа обстановка. Предлага на това основание да бъде изцяло отменено.Алтернативно прави искане за приложението на чл.28 от ЗАНН,като съдът приеме,че описаните в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление такива представляват маловажен случай на административни нарушения от този вид. Счита също така че, от приложените в

административната преписка две разрешения за строеж е видно, че в същите изрично е уточнено, че сроковете по чл. 156, ал.1 от ЗУТ са изтекли на съответната дата и разрешението за строеж е влязло в сила. С така извършеното удостоверяване се оказвало, че заверка по същество от органа, издал разрешението за строеж, а именно жалбоподателя в качеството му тогава на **** на Община Перник е удостоверил, че са изтекли всички срокове за оспорване на съответното разрешение за строеж, както и, че същото е влязло в сила. Наказателното постановление, както ставало ясно и от показанията на актосъставителя, първо АУАН, а след това и наказателното постановление, са издадени за това, че не е посочена конкретната дата, на която разрешението за строеж е влязло в сила, а само, че същото е влязло в сила. Изтичането, с отразяването с всички срокове за обжалване са изтекли и, че издаденото разрешение е влязло в сила, която по смисъла на ЗУТ означава същото, дори да не е оспорено в 14-дневен срок от заинтересовано евентуално лице, или при извършена служебна проверка от РДНСК, да не е било отменено. По същество правният спор е това според защитата.

За административно наказващия орган се явява процесуален представител ю.к. И.. Същата твърди, че обжалваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде изцяло потвърдено. Моли съда, да постанови съдебно решение, с което да отхвърли и оставите без уважение, като неоснователна и недоказана жалбата, подадена от . К. срещу наказателното постановление, издадено от Началника на РДНСК-Перник по следните съображения, а именно, че актът е съставен, наказателното постановление е издадено при спазването и правилното прилагане на материалния закон, който в случая се явява Наредба № 3 от 31.07.2003 г., която регламентира реда и условията за съставяне на актове и протоколи по време на строителство, както е указано и в разпоредбата на чл. 3, ал.,2 в различните хипотези, кога едно разрешение за строеж влиза в сила. В Закона за устройство на територията липсва регламентация на този важен момент след издаването на строителните книжа от съответния главен архитект за извършването на тази заверка. Акцентира върху значимостта на същата, тъй като, от този ден се броят различни срокове, които са важни за започването на процеса по строителството, както и този срок има отношение и към правното действие на самото разрешение за строеж и на строителните книжа. Затова е важно посочването на конкретна дата, а не посочването само на една от хипотезите, разписани в посочената Наредба. В случая излага, че не се касае за формално нарушение, поради което моли съда, да не приема доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че се касае за маловажен случай по съображенията, изложени по-горе. Прави искане за присъждане на направени в хода на производството по делото разноски- юк възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на другата страна.

Пернишкият районен съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства и доводите на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 от НПК намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.59 ал.2 от ЗАНН от надлежно процесуално легитимирано лице с правен интерес, поради което и същата е допустима. Разгледана по същество жалбата се явява и основателна.

От фактическа страна

Наказателно постановление № ПК-2-10/03.06.2021 година, издадено от Директор РДНСК Перник издадено от инж. В. Й. М. - Началник на РДНСК - Перник, е издадено при пълно пресъздаване на фактическата обстановка на база АУАН-а, послужил за издаването му, а именно-

Акт № Пк-2/15.01.2021 г. съставен по реда на чл.36 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ от инж. Р. Л. С., на длъжност главен инспектор в РДНСК- Перник, като акта и НП са издадени против арх. Д. К. К., ЕГН *****, с адрес *****, на когото е вменено следното: а именно, че във функциите си на **** на община Перник, не е удостоверил със заверка, както следва:

- РС № 291/29.09.2020г. за строеж: „Жилищна сграда ЗП-98, 90кв.м, РЗП-98.90 кв.м“, находящ се в ***** по плана на с. Боснек, община Перник, с административен адрес ***** и

- РС № 275/10.09.2020г. за строеж: „Жилищна сграда ЗП-101, 75кв.м, РЗП-320.75 кв.м“, находящ се в ***** по плана на гр. Перник - кв. „Варош и Табана“, с административен адрес *****, като административен орган, който ги издава, че са влезли в сила и на коя дата са влезли в сила. В бланките на РС-тата са записани съответно дати, както следва: 15.10.2020 г. - датата на която изтичат сроковете по чл.156. ал.1 ЗУТ и РС № 291/29.09.2020г. е влязло в сила и- 30.09.2020г. датата на която изтичат сроковете по чл.156, ал.1 ЗУТ и РС № 275/10.09.2020г. е влязло в сила, но липсвала заверка от Гл. архитект на община Перник като административен орган, който го издава, че са влезли в сила и на коя дата са влезли в сила, в нарушение на чл.3, ал.2, изречение първо във връзка с ал.1 от Наредба № 3 от 31.07.2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителство.

Нарушенията е посочено, че са извършени съответно на 16.10.2020г.- датата на влизане в сила на РС № 291/29.09.2020г. и на 01.10.2020г. - датата на влизане в сила на РС № 275/10.09.2020г. Нарушенията е описано, че са установени на 11.12.2020г. при проверка на община Перник, извършена на основание заповед № ДК-14-ПК-28/19.11.2020г. на Началника на ДНСК и са отразени в Констативен протокол № П-IV от 11.12.2020г. съставен от служители на РДНСК-Перник. С писмо изх.№ П-720-20-00-652/31.12.2020 г. на РДНСК-Перник е посочено, че е бил поканен арх. Д. К., за да му бъде съставен акт по чл.36 и сл. ЗАНН. Писмото е описано, че е получено на 06.01.2021 г., съгласно известие за доставяне с баркод ИД PS 2300 00MM3V-S.

Във връзка с горното писмо в РДНСК-Перник постъпило, писмо изх. № 20/СЛУ- 8432-3/12.01.2021 г. /вх.№ П720-20-00-045/14.01.2021г./, с обяснение на гл. архитект на община Перник по случая. Изложените аргументи в писмото не били приети от АНО, тъй като съгласно изложеното в НП предвидено в нормативен акт - Наредба №3 /2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството в чл.3, ал.2, изречение първо, във връзка с ал.1, било че заверката на влязлото в сила Разрешение за строеж се извършва от органа, който го е издал, преди да се връчи на възложителя, а в случая такава заверка липсвала.

АУАН № ПК-2/15.01.2021 г. по реда на чл.36 и сл. от ЗАНН е бил съставен в отсъствие на нарушителя арх. Д. К. К. и му е връчен на 19.03.2021 г. В законоустановения срок с вх.№ П-720-20-00-363/22.03.2021 г. в РДНСК-Перник е постъпило възражение срещу АУАН № ПК-2/15.01.2021 г., за което е съставен констативен протокол № ПК-2/2021-1/23.03.2021 г. С него се

възразявало срещу акта, като съставен немотивирано и необосновано и че не е извършил посочените в акта нарушения. Във възражението, приложено по делото се излагат и данни, че арх. К. с писмо изх.№ 20/СЛУ.8432/3/12.01.2021 г. е уведомил РДНСК-Перник, че екземплярите които се съхраняват в архива на община Перник съдържат подпис на лицето, което е получило документа, както и дата на влизане в сила, като същите не съдържат всички заверки легализиращи документите необходими на заявителя, тъй като някои от тях се извършват в деловодството на общината. Като за целта са приложени копия на РС № 275/10.09.2021 г. и РС № 291/28.09.2020г. на които също липсва заверка и дата. В настоящия случай, арх. Д. К., във функциите си на **** на Община Перник според АНО, което не е приело за основателни изложените възражение, е извършил нарушение на чл.3, ал.2, изречение първо във връзка с ал.1 от Наредба 3 от 31.07.2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителство е осъществил състава на чл. 233 от ЗУТ, като е извършил две нарушения, описани в акта и в НП, поради което на основание чл.18, от ЗАНН, против арх.Д. К. К., е било издадено атакуваното понастоящем Наказателно постановление №ПК-2-10/03.06.2021 година, издадено от -инж. В. Й. М. - Началник на РДНСК - Перник, с което на основание чл. 233 от ЗУТ, във връзка с чл.18 от ЗАНН, във връзка с чл.222, ал. 1, т. 15 ЗУТ и правомощията по чл.239, ал. 1, т.2 ЗУТ, предоставени на инж. В. Й. М.-Началник на РДНСК – Перник със Заповед № РД-13-171/13.06.2019г. на Началника на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, на арх.Д. К. К. ЕГН:***** адрес:***** за осъществени състави на два броя административни нарушения по чл.3 ал.2 изр.първо вр. с ал.1 от Наредба 3/31.07.2003 година за съставяне на актове и протоколи по време на строителство са му наложени административни два броя административни наказания, а именно „глоба“ в размер на по 100 лв. за всяко едно от вменените нарушения.

Следва да се посочи, че делото е за втори път висящо пред РС след като е било върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, след отмяната на решение №458 от 15.07.2022 година, постановено по АНД № 20221720200617/2022 година по описа на Районен съд Перник, отменено Решение по КАНД № 184/2022 г., по описа на АДМ-СЪД-Перник. Настоящият съдебен състав, следва първо да отбележи, че напълно споделя доводите в цитираното решение на касационната инстанция, че актът е бил надлежно връчен на жалбоподателя, като главният архитект на Община Перник е бил надлежно уведомен за изпратената до него покана за съставяне на АУАН. Безспорно, поканата не е връчена на нейния адресат лично, което действително опорочава връчването, но този пропуск в случая не съставлява абсолютно съществено процесуално нарушение, а като относителен процесуален пропуск подлежи на преценка във всеки отделен случай доколко допускането му е рефлектирало върху валидността на производството и гарантираното от процесуалния закон право на лицето, срещу което производството се води да участва лично в същото и от самото му начало, т.е. при съставяне на АУАН, в който още момент разполага с възможност и да възрази срещу предявеното му с акта административнонаказателно обвинение. Видно е от доказателствата, приобщени по делото, че писмото, обективизиращо покана до главния архитект за явяване за съставяне на АУАН, с изх. № П-720-20-00-652/31.12.2020 г., е получено от лицето Д. С. на 06.01.2021 г. (известие за доставяне на л. 24 от делото), т. е. не лично от неговия адресат, а разписката не е надлежно оформена посредством

посочване на длъжност и качество на лицето, чрез което става връчването, и отношението му с лицето, на което трябва да бъдат връчено писмото. В поканата е указано на главния архитект на Община Перник да се яви за съставяне на АУАН в 7-дневен срок от получаване на същата. Установява се от доказателствата по делото, което не е било и спорно, че на 12.01.2021 година, в писмо изх. № 20/СЛУ-8432-3, адресирано до началника на РО“НСК“ - Перник, при РДНСК - Югозападен район, главният архитект на Община Перник дава обяснения във връзка с изложеното в писмото на началника на ДНСК, повод за отправяне на покана за съставяне на акт, както и изрично се основава именно в писмо с изх. № П-720-20-00-652/31.12.2020 година, в което поканата за явяване за съставяне на АУАН е обективизирана. При това положение, макар и опорочено, действието по връчване на поканата за съставяне на АУАН не се явява съществено процесуално нарушение, тъй като от доказателствата по делото е видно, че поканата е сведена до знанието на нейния адресат, включително последният е бил известен и за срока, в който да се яви за съставяне на акт. От съдържанието на акта и изричното отбелязване в същия се установява, че АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя. Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 2, предл. второ от ЗАНН, когато нарушителят е известен, но след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя в негово отсъствие. Действително, цитираният нормативен текст не е обосновал съставяне на процесния АУАН в посочената хипотеза, но предвид изричното вписване в акта, че е съставен в отсъствието на нарушителя, както и безспорния факт, че нарушителят не се е явил в указания му срок, пропускът не опорочава съществено производството, още по-малко в степен да обоснове отмяна на процесуално основание на издаденото НП, при положение, че и в срок лицето е депозираща възражения по чл.44 от ЗАНН, разгледани от АНО, преди издаването на НП.

Следователно, спорът следва да се разгледа по същество. Следва да се посочи, че при повторното разглеждане на делото, съдът е събрал допълнително гласни и писмени доказателства, като отново е бил проведен разпит на свидетели, като в с.з. е била разпитана актосъставителката- инж. Р. Л. С., която поддържа констатациите, описани в акта, като допълва, че проверката е била извършена регулярно по чл. 156 от ЗУТ. Същата уточнява, че „Главният архитект е нанесъл на тези разрешения за строеж датата, на която изтича срокът за извършената проверка по чл. 156, ал.1 от ЗУТ, а всъщност там трябва да се запишела датата на която влиза в сила разрешението за строеж, тъй като едно разрешение за строеж влиза в сила след изпълнение на няколко показателя.. Единият е за проверка след изтичане на срока по чл. 156 от ЗУТ, другият е - след като бъде обявено на всички заинтересовани лица, и третият - ако разрешението, е обжалвано и има влязло в сила решение на съда, след него..”. Другата разпитана свидетелка- свидетел по акта- Д. А. Т., която също е присъствала при проверката, не сами при съставяне на акта, която сочи идентични данни в разпита си пред съда, а именно, че –„Актът за установяване на административно нарушение на арх. К. е съставен във връзка с установено нарушение по време на ежегодна проверка на Община Перник и във връзка с работата на общинската администрация по ЗУТ. По време на проверката бяха разгледани две разрешения за строеж, на които бе установено, че липсва подписа за заверка на датата на влизане в сила на разрешението за строеж. Проверката се извърши в сградата на Община Перник. Бяхме трима инспектори от РДНСК-Перник. За установеното нарушение е съставен Констативен протокол, след

което е изпратена покана до Главния архитект на Община Перник...” . Показанията на свидетелите относно изнесеното от тях съдът намира за обективно, като съответно на описаните в писмените доказателства по делото. Следва да се посочи, че представителят на АНО в с.з е представил и съдът е приел, като писмено доказателство по делото Заповед № ДК-14-ПК-25 от 23.11.2020 г., фактическата заповед, въз основа на която е извършена проверката в Община Перник, като следва да се посочи, че и в атакуваното НП е посочена грешна заповед, а именно- Заповед № ДК-14-ПК-28 от 19.11.2020 г., приложена по делото. По делото е приложена и друга Заповед № ДК-14-ПК-19 от 03.12.2021 г., която е неотнормативна. Посочените пороци са отразени от представителя на АНО като технически, но съдът намира, че същите са относими процесуални пропуски при издаването на АКТА и НП, като следва да се посочат и допълнителни такива, които обосновават незаконосъобразност на атакуваното НП.

По доказателствата:

Горната фактическа обстановка се установява от приложените по административно наказателната преписка писмени и гласни доказателства /относимите такива/. Писмените доказателства, които съдът прие, и приложи и цени като такива, а именно: акт за установяване на административно нарушение №ПК-2/15.01.2021 година, съставен от „главен експерт“ РДНСК Перник, Наказателно постановление №ПК2-10/03.06.2021 година, издадено от Директор РДНСК Перник, Заповед за компетентността на актосъставителя и на административно наказващия орган /като съдът посочи по –горе относимата такава/, констативен протокол №II-IV /11.12.2020 година, покана за съставяне на акт, възражение по чл.44 от ЗАНН и приложенията към него, както и останалите приобщени по делото писмени доказателства, в това число и предходното дело, по което е било постановено решение, отменено от Адм. съд –Перник, както и находящите се в новообразуваното при второто разглеждане дело- настоящото такова писмени доказателства, в това число и от инстанционния контрол и др. Съдът цени като достоверни и гласните доказателства по делото, събрани непосредствено пред състава на съда, посредством разпита на свидетелката Р. Л. С. и св. В., свидетел по акта. Показанията и на двете свидетелки са подробни, логически издържани и безпротиворечиви.

От правна страна:

При извършената служебна проверка на съставения акт за установяване на административно нарушение и на издаденото въз основа на него наказателно постановление, съдът намери допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещо до извод за отмяна на обжалваното наказателно постановление, както на процесуално основание, така и на основание нарушение на материалния закон, като аргументите за това са следните:

Наказателното постановление е издадено срещу арх.Д. К., във функциите му на **** на Община Перник, по което обстоятелство не се спори в процеса. На същия с акта, и впоследствие с атакуваното НП са вменени две нарушения на една и съща цитирана разпоредба, а именно два броя административни нарушения по чл.3 ал.2 изр.първо вр. с ал.1 от Наредба 3/31.07.2003 година за съставяне на актове и протоколи по време на строителство са му наложени административни два броя административни наказания /Наредбата/. Съгласно чл. 3,ал.2 от Наредбата (Нова - ДВ, бр. 29

от 2006 г.) Заверката по ал. 1 се извършва, преди разрешението за строеж да се връчи на възложителя. Разрешението за строеж влиза в сила:

1. след изтичане на срока по чл. 149, ал. 3 ЗУТ за обжалване от заинтересуваните лица, ако не е обжалвано;

2. след изтичане на срока по чл. 156, ал. 1 във връзка с чл. 149, ал. 5 ЗУТ за служебна проверка от органите на Дирекцията за национален строителен контрол, ако не е издадена заповед за отмяната му;

3. (изм. – ДВ, бр. 65 от 2016 г., в сила от 19.08.2016 г.) от датата на потвърждаването му от органа по чл. 216, ал. 6 ЗУТ, при липса на последващо обжалване по съдебен ред, а при обжалване - от влизане в сила на съдебния акт за потвърждаването му. Съгласно чл. 3, ал.1 от Наредбата (Предишен текст на чл. 3, доп. - ДВ, бр. 29 от 2006 г.) Актовете и протоколите по чл. 1, ал. 1 се съставят при влязло в сила разрешение за строеж, удостоверено със заверка от органа, който го е издал, от определените лица в договорите за проектиране, изпълнение на строителството, упражняване на строителен надзор и в тази наредба тоест се налага извод, че "...актове и протоколи по чл. 1, ал. 1 се съставят при влязло в сила разрешение за строеж, удостоверено със заверка от органа, който го е издал...". Според чл. 3, ал.2 от Наредбата заверката се извършва, преди разрешението за строеж да се връчи на възложителя и след като е влязло в сила. От своя страна влизането в сила на разрешението за строеж се регламентира от нормата на чл. 3, ал.2, изр.2, т.1-3 от Наредбата. Пак в тази връзка административнонаказателната отговорност е лична и в тежест на административнонаказващият орган е да докаже качеството на нарушител на жалбоподателя по вмененото с обжалваното НП административно нарушение. В случая съдът намира, че абсолютно непрецизно е вменено самото нарушение, видно от цитираните норми /още повече, че даже са вменени две нарушения на едни и същи норми/, като видно от цитираните разпоредби, то макар и същите да нямат точен еквивалент на привръзка със сходна от ЗУТ разпоредба, то словесното им описание, явно посочва, че за да се реализира фактическия състав на такова нарушение, то следва да се запълни бланкетът и да се посочат всички надлежни хипотези и привръзки от закона, което в случая не е сторено и което видно от сходни дела с такава материя е наложително, за да се повдигне законосъобразно обвинението в дадено нарушение /пр.Решение № 370 от 22.05.2014 г. на РС - Дупница по а. н. д. № 1457/2013 г., Решение № 91 от 14.01.2014 г. на РС - Варна по а. н. д. № 5213/2013 г. Решение № 1198 от 21.11.2022 г. на АдмС - София област по к. а. н. д. № 984/2022 г.и др./. В настоящата хипотеза АНО не само не е обосновал нарушението с конкретните привръзки, на нормите от ЗУТ, относими в случая, но „изкуствено” е разкъсал диспозицията на една разпоредба, от която е счел, че само първото изречение е вмененото нарушение- чл.3, ал 2 от Наредбата (Нова - ДВ, бр. 29 от 2006 г.) Заверката по ал. 1 се извършва, преди разрешението за строеж да се връчи на възложителя, но следва изречение второ и три подточки, цитирани по-горе, и за да е налице фактическият състав на вмененото нарушение, следва да се посочи, конкретната цялостна диспозиция, която се счита за нарушения или коя от трите хипотези на посочените подточки е налице, още повече, че дори и хипотезата на първото изречение, не е описана правилно, тъй-като видно от цитирането ѝ, същата първо не сочи субект /АНО не е описал и как е определил субекта на нарушението/, като не е посочено и втората част от това изречение- „...преди разрешението за строеж да се връчи на възложителя”. За това никъде не се говори, нито в акта, нито в НП, по този начин напълно

неясно е материалноправната природа на вмененото нарушение и как е определена същата- погрешно, неясно, непълно. Недопустимо и така да се разпокъсва една разпоредба, като се „изважда част от нея”, за да се извърши вменяване на нарушение по тази част- диспозицията на разпоредбите е единно цяло и в случая, видно и от словесното и цитиране, същата не касае първо или второ и прочие предложение, за да може АНО да „избере” кое да вмени, а касае цялостно поведение, което едва ако не е налице, в неговата цялост е налице нарушение, като в случая съдът намира, че АНО не е определил прецизно правната норма, която да вмени и начина, по който да опише и повдигне законосъобразно обвинение срещу лицето. Още повече, че в случая е посочено, че изречение първо на цитираната ал.2 на чл.3 от Наредбата е привързана с ал.1, на чл.3 от Наредбата, която също е бланкетна и гласи Актовете и протоколите по чл. 1, ал. 1 се съставят при влязло в сила разрешение за строеж, удостоверение със заверка от органа, който го е издал, от определените лица в договорите за проектиране, изпълнение на строителството, упражняване на строителен надзор и в тази наредба, тоест едната разпоредба говори за това „преди разрешенията да влязат в сила”, а другата „при влязло в сила разрешение за строеж”, като не е ясно как е определил и посочената корелация на двете норми, която не се среща при сходни казуси, за подобни случай разгледани в съдебната практика. / в този смисъл виж цитираните по-горе решения/. Тази компилация от фактически състави на разпоредби, която АНО е вменил води до невъзможност да се определи точните параметри на вмененото нарушение, и описанието на точното дължимо поведение, за да се извърши точна преценка на всяко едно от вменените нарушения. Действително от събраните по делото допълнително доказателства в хода на съдебното следствие се установява, че вмененото нарушение се свежда до спора, че не е посочена точната дата на влизане в сила на разрешенията, но неясно е и не е описано, за коя точно от посочените хипотези от закона става въпрос, при положение, че същите са различни. Едва в с.з. се говори за чл.156 ЗУТ, която от своя страна гласи, че - Чл. 156. (Изм. - ДВ, бр. 65 от 2003 г., бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 25 от 2019 г.) В 14-дневен срок от уведомяването им по реда на чл. 149, ал. 5 органите на Дирекцията за национален строителен контрол извършват служебна проверка за законосъобразност на издадените разрешения за строеж и заповедите за допълването им по чл. 154, ал. 5 заедно с одобрените инвестиционни проекти, както и разрешенията за строеж в случаите по чл. 147, ал. 1., но тази разпоредба не се субсумира под посочените за нарушени правни норми, а е такава по чл.3, ал.2, т.2 от Наредбата вр. чл.156 от ЗУТ, каквото „обвинение липсва”. Но пък от своя страна Разрешението за строеж влиза в сила: едва като се изпълнят всички точки по чл.3, ал.2 –т.1-3 Наредбата, а не само на една точка. Така остава неясно и как АНО е определил датите на влизане в сила на двете посочени разрешения и в коя хипотеза, още повече, че в самото НП е посочено- „...датата на която изтичат сроковете по чл.156. ал.1 ЗУТ и РС № 291/29.09.2020г. е влязло в сила..”, но за да влезе в сила не само това е релевантната дата, видно от изложеното по-горе. Това от своя страна води до извод за незаконосъобразност на атакуваното НП, и на основание обстоятелството, че не е ясна датата на всяко едно от нарушенията, макар и такава да е била вписана, като същата е различна и от датата на проверката.

Относно датите следва да се посочи още и, че законустановено е, че видно от чл. 18 от ЗАНН, съгласно която разпоредба когато с едно деяние са

извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, следва да бъдат наложени отделни наказания за всяко едно от тях- в случая на няколко дати, е посочено, че е вменено едно и също нарушение, но за различно разрешително, което е в пряко противоречие с императивната разпоредба на чл. 18 от ЗАНН. По този начин административно-наказващият орган е нарушил основен принцип на административно-наказателния процес—за законоустановеност на административните наказания и недопустимостта на тяхното кумулиране, следващо от императива на посочената норма. Затова съдът намира, че ако в случая АНО е счел, че е налице едно отделно нарушение за всяко разрешение е следвало да посочи, кога счита, че то е реализирано, като видно от горното са описани различни дати през определени периоди от време за всяко от двете нарушения. Действително, в административнонаказателното производство се прилагат и правилата на НК и НПК, но това става само за определени неуредени случаи, изрично посочени в чл. 11 и чл. 84 от ЗАНН, а не във всички такива, още повече, когато има предвиден специален текст и в случая това е този на чл. 18 от ЗАНН, а тъй като ЗАНН не познава института на продължаваното нарушение/престъпление, доколкото последното предвижда извършването на няколко отделни деяния, които осъществяват поотделно един или различни състави на едно и също престъпление, да са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и еднородност на вината. Всяко нарушение в случая, макар и идентично като начин на осъществяване, е следвало да бъде обосновано от фактическа и правна страна при спазване изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН и съответно за всяко от нарушенията да бъде наложено отделно наказание, ако са били повече от едно, като в случая се твърдят две нарушения, а за всяко едно нарушение е следвало да се посочи кога се приема за извършено и установено и в какво се изразява дължимото но не престирано поведение, което не е изпълнено в случая. В този случай, съдът намира, че необосновано в достатъчно степен АНО е приложил този институт, като дори и в диспозитива на самото НП, където е посочена глобата от 100 лева, липсва описание на нарушението, а това че се касае за чл.18 ЗАНН, само мимоходом имплицитно се вписва в едно изречение в НП, което не е достатъчно за законосъобразно приложение на тази разпоредба.

Съдът счита, че в настоящия случай липсва и конкретизацията на датата на нарушенията, макар и такава да е посочена, защото същата е определена само в една от визираните в закона хипотези / тази на чл.156 ЗУТ/, а в случая за влизане в сила се изискват още допълнителни условия, които не само не са вписани, но не е ясно и дали и кога са били изпълнени,което е в нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, досежно дата на извършване на нарушението и впоследствие същите пороци са пренесени и в НП, а в следствие административнонаказващият орган преди да издаде атакуваното наказателно постановление не се възползва от дадената му в ЗАНН възможност - чл. 52, ал. 4 за извършване на допълнително разследване, за да бъдат установени точните дати/а на деянията-ето, и в нарушение на чл. 57, ал. 1 пр. 2 издава процесното постановление.

Горните констатирани от съда пороци представляват съществено нарушение на процесуалните правила, пряко рефлектиращо и на правото на защита на жалбоподателят, като наказващият орган е допуснал процесуално нарушение и само по себе си само то е обуславящо незаконосъобразността на обжалваното наказателно постановление, като

отделно от това е допуснал и нарушение на материалния закон, при непрецизно формулирано от правна страна обвинение. Производството, предмет на настоящето разглеждане е от административно наказателен характер при което е необходимо да се установи дали е деяние, същото представлява ли административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, ако да- извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно-предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган.

Съставянето на актове за извършеното административно нарушение е основополагащ елемент от всяко административно производство. Това е дейност от процесуално естество от чието добросъвестно и законосъобразно осъществяване зависи в голяма степен ефективността на последващата юрисдикционна-наказателна дейност на административно наказващия орган.

Чрез съставения акт се сезира оторизирания административно наказателен орган, със съответния административно наказателен спор и се иска от него да се произнесе по същия, като се внася твърдение, че е налице виновно извършено административно нарушение от определен вид. Абсолютно задължително е и в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление административното нарушение, което е вменено във вина на нарушителя и за което той е санкциониран да бъде описано точно, прецизно и разбираемо, както и да съдържа всички обективни и субективни признаци на посочената, като нарушена норма от съответния нормативен акт. В случая посочените изисквания не са спазени и същите влекат след себе си като резултат отмяната на атакуваното НП, като необосновано и незаконосъобразно.

Следва само в допълнение да се посочи, че макар и да не следва да се обсъжда хипотезата на чл.28 ЗАНН, предвид отмяната на НП, то се наблюдава в такива хипотези, но при прецизна правна формулировка на обвинението, че съдилищата прилагат и чл.28 ЗАНН за такива случаи – в този см. Решение № 91 от 14.01.2014 г. на РС - Варна по а. н. д. № 5213/2013 г., потвърдено от касационната инстанция, където е посочено, че –„В конкретния случай съдът счита, че административно наказващият орган е имал основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, но не го е направил.В ЗАНН не е предвиден законен критерий за маловажен случай на административно нарушение, поради което следва да се изхожда от цялата съвкупност на смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства на конкретното деяние, стойността на вредата, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението, значимостта на конкретно увредените обществени отношения.Съгласно чл. 11 от ЗАНН въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелства изключващи отговорността се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго. Преценката за "маловажност" на случая подлежи на съдебен контрол /Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. по тълк. н.д. 1/2005 г./, доколкото е свързана с правилното приложение на материалния закон и е в правомощията на съда при извършване на служебна проверка на обжалваното решение.Съда намира, че всички тези обстоятелства са изяснени и дават основание да се приеме, че случаят е маловажен по смисъла на чл. 93, т.9 от НК, където като "маловажен случай" е определен този, при който извършеното престъпление с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния

вид.

В този смисъл като взе предвид факта, че още преди извършване на проверката от органите на РО"НСК" гр.Варна разрешението за строеж е било влязло в законна сила и отбелязаната върху него по-ранна дата на влизане в сила не е повлияло по абсолютно никакъв начин на строителните работи, съдът счита, че в случая е изправен в хипотезата на чл. 93, т.9 от НК, тъй като липсват настъпили вредни последици от деянието...”, каквито съждения биха били споделяеми и в настоящата хипотеза, но ако не бяха допуснати цитираните по-горе нарушения както на материалния, така и на процесуалния закон, довели до отмяна на атакуваното НП. Отделно от това следва само да се маркира, че и санкционната разпоредба не е била определена правилно, като е следвало да се премине през привръзка с чл. 6 от Наредба № 3/2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, където е посочено, че - За неизпълнение на задълженията по тази наредба виновните лица носят административнонаказателна отговорност по ЗУТ и Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), ако не подлежат по друг закон на по-тежко наказание, като едва след тази преценка и привръзка се определи точната санкционна разпоредба и размера на наказанието/-ията, което в случая също не е било сторено /в този смисъл виж Решение № 370 от 22.05.2014 г. на РС - Дупница по а. н. д. № 1457/2013 г./.

Водим от всичко дотук изложено, съдът намира че атакуваното НП е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено. В заключение при липса и предвид констатираните пороци се налага единствено обоснования извод, процесното НП да бъде отменено, като същото е било издадено в нарушение на закона и процесуалните правила арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

По разноските:

При този изход на спора - отмяна на НП, разноски се следват на жалбоподателя, но същият не претендира такива, макар и да е представляван от процесуален представител, поради което и такива не следва да му бъдат присъждани, а възражението за прекомерност на другата страна се явява безпредметно.

Предвид всичко изложено и на основание чл. 63 ал.3, т.1 и т.2, вр. Ал.2, т.1 вр.ал.1, вр.чл.58д, т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ПК-2-10/03.06.2021 година, издадено от -инж. В. Й. М. - Началник на РДНСК – Перник, с което на основание чл. 233 от ЗУТ, във връзка с чл.18 от ЗАНН, във връзка с чл.222, ал. 1, т. 15 ЗУТ и правомощията по чл.239, ал. 1, т.2 ЗУТ, предоставени на инж. В. Й. М. - Началник на РДНСК – Перник със Заповед № РД-13-171/13.06.2019г. на Началника на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, на арх.Д. К. К. ЕГН:***** адрес:***** за осъществени състави на два броя административни нарушения по чл.3 ал.2 изр.първо вр. с ал.1 от Наредба 3/31.07.2003 година за съставяне на актове и протоколи по време на строителство са му наложени административни два броя административни наказания, а именно „глоба“ в размер на по 100 лв. за всяко едно от вменените нарушения.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване на основанията,визирани в НПК и по реда на глава 12-та от Административния процесуален кодекс пред Административен съд -гр.Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____